

Stjøde og Panteprotocollerne skal sige. Jeg troer efter det praktiske Resultat, som denne Lov har bragt, at det vil være klogt at stemme mod, at Statskassen har nogensomhelst Udgift til den Slags Sager; den eneste Grund dertil skulde da være, om man derved vilde constatere, at Tjenderne tilligemed alt det Døvrige, der nu tilkommer Geistligheden, er Noget, som Statskassen særligt eier.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Hvad det Sidste angaaer, vil den ærede Taler slet ikke kunne opnaae sit Diemed; det er en Selvfølge, at denne Constatering ikke i fjerneste Maade kan bringe et saadant Resultat frem. Naar det ærede Medlem meente, at Loven af 23de Januar 1862 bragte Confusion, saa maa jeg tilstaae, at jeg ikke forstaaer ham, han maa have overseet, at Loven gaaer ud paa, at der gives en vis Frist for vedkommende Tjendehdere til at komme med deres Indsigelser mod Ansættelserne, og at der, efter at disse Indsigelser ere fremkomne, affiges en Kjendelse, hvorved der maa komme Klarhed i hvert enkelt Tilfælde. Hvor meget Lovens Bestemmelser kunne genere med Hensyn til fremtidige Udskiftninger, og navnlig hvormeg det kunne genere Landinspекteurerne, er Noget, jeg ganske maa hensille. Søvrigt skal jeg sige, at jeg antager, at Hoveddiemedet med denne Lov er at forberede, at Geistligheden sættes paa fast Gage. Ligeoverfor dette Diemed vil jeg personligt som Minister ingenlunde overtage nogensomhelst Forpligtelse, men jeg kan indsee, at det kan være en hensigtsmæssig og nødvendig Forberedelse til at naae dette Diemed, og forsaavidt altsaa det høitærede Thing finder det rigtigt at forbeholde sig Muligheden af at forberede denne Sag, maa det ganske vist stemme for mit Endringsforslag under Nr. 82. Min personlige Opfattelse af Spørgsmaalet om Geistlighedens Lønning vedkommer jo ikke denne Sag, og det er derfor maastee noget ubefindigt af mig at bringe den paa Bane, skjøndt jeg haaber, at jeg ikke derved skal have foranlediget nogen videre Discussion, hvad der paa ingen Maade har været min Mening. Jeg skal endnu kun sige, at det vilde forekomme

mig at være meget uheldigt, om man gjennem Finantsloven vilde affkaffe, paa en Maade stiltiende, en Lov, som er bestaaende, og jeg kan derfor ikke Andet end fremdeles anbefale det høitærede Thing at vedtage mit Endringsforslag.

B. Grichsen: Ja, jeg troer dog, at den høitærede Minister maa have misforstaaet mig Noget. Det er ikke Landinspекteurerens Sag, jeg har talt; nei, min væsentligste Anke mod Loven er, at efter dens Indhold bliver der indbraget Forber som tiendepligtige, som efter den tidligere Lovgivning ikke vare det, og dette skeer meget hyppigt derved, at der fremlægges Fortegnelse til Esiershyn over de og de Matrikulnummere; men der er Ingen, som kommer og seer paa, om disse Matrikulnummere ere rigtig anførte eller ei, og saa blive de thinglæste. Saaledes gaaer det idetmindste til i Praxis. Jeg skal erindre om, at efter den tidligere bestaaende Lovgivning var f. Ex. Fredskove fritagne for at betale Tjende, men efter Loven af 23de Januar kunne de komme til at betale Tjende, eftersom det er ganske tilfældigt, om de ere skuldsatte med den samlede Eiendom. Jeg har seet saa mange Ulemper deraf for Tjendehdernes Vedkommende, at jeg er overbevist om, at den Hensigt, man har havt med Loven, slet ikke vil opnaaes. At Tjendevederlaget ikke uden denne Bestemmelse i Lovens § 10 skulde kunne constateres, kan jeg slet ikke forstaae; thi jeg antager, at enhver som helst Tjendecontract er thinglæst.

Ordføreren: Jeg antager ikke, at det er det ærede Things Mening at komme ind paa en Drøftelse af den omhandlede Lov af 23de Januar 1862; det vilde muligen føre os for vidt i det nærværende Dieblit. Udvalget har fastholdt det Hensyn, at de Arbeider, som ere forestkrevne ved den nævnte Lov, for en stor Deel ere blevne udførte i Genhold til Bevillingen af Rigsdagen, og nu er der kun Tale om at føre dem tilende. Nu at blive staaende paa Halvveien paa en Tid, da nogle Dele ere blevne udførte og andre ikke, anseer Udvalget for urigtigt og mener derfor, at der ikke er nogen Grund til at nægte denne Bevilling. —